

รูปที่ 3 นิ้วมือขาด

รูปที่ 4 นิ้วมือเกิน

ภาวะแขนขาพิการแต่กำเนิดวินิจฉัยได้

การวินิจฉัยสามารถเห็นได้ชัดเจนจากการตรวจร่างกาย พบมีแขน ขา นิ้วมือ หรือนิ้วเท้าไม่ครบตามปกติ ซึ่งหมายรวมถึงทั้ง แขน-ขาสั้น ขาดหาย หรือนิ้วเกินกว่าปกติ บางรายอาจมีความผิดปกติของแขนขาเพียงอย่างเดียว หรือในบางรายอาจมีความผิดปกติของอวัยวะส่วนอื่นๆ ร่วมด้วย ซึ่งอาจเข้าได้กับกลุ่มอาการที่มีสาเหตุจากพันธุกรรม

ภาวะแขนขาพิการแต่กำเนิดสามารถเกิดซ้ำได้หรือไม่?

ในกรณีที่มีความผิดปกติของแขนขาเพียงอย่างเดียวโดยไม่พบความผิดปกติของอวัยวะอื่นร่วมด้วยและไม่เข้ากับกลุ่มอาการใด โอกาสการเกิดความพิการแขน-ขาซ้ำ ทั้งในลูกคนต่อไปและลูกของผู้ป่วย มีประมาณร้อยละ 1-3 ซึ่งมากกว่าประชากรทั่วไปเพียงเล็กน้อย แต่หากพบความผิดปกติของอวัยวะอื่นร่วมด้วยและมีประวัติความพิการในครอบครัวต้องสงสัยความผิดปกติทางพันธุกรรม ควรส่งต่อกุมารแพทย์หรือแพทย์เฉพาะทางเวชพันธุศาสตร์เพื่อรับคำปรึกษาต่อไป

สนับสนุนโดย

โครงการปฏิบัติการระดับชาติเพื่อวางแผนป้องกันและดูแลรักษาความพิการแต่กำเนิดในประเทศไทย

ติดต่อขอข้อมูลเพิ่มเติมที่
แพทย์ในโรงพยาบาลใกล้บ้านของท่าน

ภาวะแขนขาพิการแต่กำเนิด

สมาคมเพื่อเด็กพิการแต่กำเนิด
(ประเทศไทย)

ภาวะแขนขาพิการแต่กำเนิด (Limb anomalies)

ภาวะแขนขาพิการแต่กำเนิดคืออะไร?

ภาวะแขนขาพิการแต่กำเนิด

(Limb anomalies) คือความผิดปกติของแขนขา เกิดจากทารกในครรภ์ไม่มีการสร้างหรือมีการสร้างแขนขาที่ผิดปกติไป เป็นความพิการของร่างกายที่เห็นได้ชัดตั้งแต่หลังเกิด ตัวอย่างเช่น โรคเท้าปุก แขนขาด ขาขาด และโรคข้อยึดแต่กำเนิด เป็นต้น ซึ่งมีความรุนแรงได้หลากหลายและทำให้การทำงานของแขนขาและมือเท้าผิดปกติไป

รูปที่ 1 แขนขาดหรือมือผิดปกติ

ภาวะแขนขาพิการแต่กำเนิดพบได้บ่อยแค่ไหนและเกิดจากอะไร?

อุบัติการณ์ของภาวะแขนขาพิการแต่กำเนิดพบประมาณ 2 ใน 1,000 ของทารกแรกเกิดมีชีพ สาเหตุของภาวะนี้มีได้หลากหลาย สาเหตุการเกิดส่วนใหญ่ยังไม่ทราบแน่ชัด สาเหตุที่เป็นไปได้ ได้แก่ การใช้ยาที่มีผลกับทารกในครรภ์ สารพิษ หรือการติดเชื้อในระยะ 4 -8 สัปดาห์แรกของการตั้งครรภ์ซึ่งเป็นระยะที่มีการสร้างแขนขาของทารก อาจเป็นอาการแสดงหนึ่งของความผิดปกติของพันธุกรรมหรือสารก่อความพิการ

รูปที่ 2 เท้าปุก

ภาวะแขนขาพิการแต่กำเนิดสามารถรักษาได้หรือไม่

การรักษาในผู้ป่วยแต่ละรายอาจแตกต่างกันไปโดยพิจารณาจากความผิดปกติที่จำกัดความสามารถในการทำกิจวัตรประจำวัน การใช้งาน การยืนเดิน ส่วนในแง่การรักษาเพื่อความสวยงามอาจพิจารณาเป็นรายๆ ไป

ⓐ **แขนขาขาดหาย** พิจารณาให้อวัยวะเทียมในเวลาที่เหมาะสมตามระดับพัฒนาการของเด็ก

ⓑ **แขนเทียม** พิจารณาให้เมื่อเด็กเริ่มถือของด้วยสองมือ เริ่มนั่งทรงตัว หรืออายุประมาณ 6 เดือน

ⓒ **ขาเทียม** พิจารณาให้เมื่อเด็กเริ่มเกาะยืน หรืออายุประมาณ 1 ปี

ⓓ **นิ้วเกินหรือพังผืดระหว่างนิ้ว** รักษาโดยการผ่าตัด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งานและความสวยงาม แนะนำให้ทำในวัยก่อนเข้าโรงเรียนเพื่อลดปัญหาทางจิตใจและสังคม

ⓔ **ส่งพบแพทย์เวชศาสตร์ฟื้นฟู**

